

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 81.770 van 13 juli 1999
in de zaak A. 83.160/VII-17.990.**

In zake : XXX
handelend in hoedanigheid van pleegvoogd over
XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat U. CAEYMAN,
kantoor houdende te ZAVENTEM,
Parklaan 32

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX in zijn
hoedanigheid van pleegvoogd van XXX, van XXX natio-
naliteit, op 27 maart 1999 heeft ingediend om de
schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de
beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 13
januari 1999, tot verwerping van een aanvraag om
machtiging tot verblijf, aan de verzoekende partij
betekend op 29 januari 1999;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de
artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 11 juni 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 juni 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat U. CAEYMAN, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1.

XXX, van XXX nationaliteit, is in België binnengekomen op 6 december 1995, houder van een XXX nationaal paspoort geldig van 29 mei 1995 tot 28 mei 2000, voorzien van een visum geldig vanaf 4 december 1995 tot 19 maart 1996.

1.2. XXX, werd geboren op 6 maart 1990. Zij liep zware brandwonden op in XXX en werd overgebracht naar België voor verzorging. Hier verblijft zij bij haar tante XXX, gehuwd met XXX, van Belgische nationaliteit. XXX heeft een verbintenis tot tenlasteneming ondertekend ten voordele van XXX.

1.3. Op 22 april 1996 werd een medisch verslag afgeleverd door het Brandwondencentrum te Neder-Over-Heembeek.

- 1.4. Achtereenvolgens werden verschillende verlengingen van verblijf toegestaan.
- 1.5. Uit een attest van de Jeugdrechtbank te Brussel blijkt dat verzoeker een verzoekschrift heeft neergelegd om homologatie te bekomen van de pleegvoogdij over XXX.
- 1.6. Op 3 oktober 1997 gaf de Minister van Binnenlandse Zaken de opdracht aan de Burgemeester van Zaventem om een bevel tot terugbrenging ter kennis te brengen aan verzoeker.
- 1.7. Op 18 oktober 1997 verklaart het Brandwondencentrum dat de behandeling moet worden verlengd gedurende ten minste één jaar.
- 1.8. Op 29 januari 1998 deelt de Minister van Binnenlandse Zaken mee aan de Burgemeester van Zaventem dat het bevel tot terugbrenging mag worden ingetrokken.
- 1.9. Op 10 maart 1998 werd een medisch verslag opgesteld door Dr. G. DE BLOCK, raadsgeneesheer bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken.
- 1.10. Op 30 maart 1998 werd de pleegvoogdij van verzoeker gehomologeerd door de Jeugdrechtbank te Brussel.
- 1.11. Op 10 april 1998 werd een aanvraag ingediend voor XXX tot regularisatie op grond van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.
- 1.12. Op 11 mei 1998 verklaart Dr. G. DE BLOCK dat zuiver medisch gezien de terugkeer van XXX mogelijk is.

1.13. De beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 13 januari 1999 tot verwerping van een aanvraag om machtiging tot verblijf luidt als volgt :

"(...)

De aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op 10/04/98 bij de burgemeester van ZAVENTEM door XXX geboren te XXX op 06/03/90, onderdaan van XXX, verblijvende H.straat 29 ZAVENTEM, in toepassing van art 9 § 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, is ontvankelijk, doch ongegrond.

MOTIVERING

De aangehaalde medische argumenten zijn niet van die aard om verder verblijf in België te kunnen toestaan. Temeer daar uit het advies van de door de Dienst Vreemdelingenzaken aangestelde controle-geneesheer blijkt dat de behandeling ook in het buitenland kan verdergezet worden. Bovendien geeft een pleegvoogdij geen recht tot verblijf in tegenstelling tot een adoptie, temeer daar het kind haar ouders nog heeft in het land van herkomst.

Bijgevolg dient de vreemdeling :

•gevolg te geven aan de bijlage 38, betekend aan XXX.

(...)"

2.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde betreft, de verzoekende partij een eerste middel afleidt uit de schending van de motiveringsverplichting (artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van de wet van 29 juli 1991); dat zij dit middel als volgt adstrueert :

"De tegenpartij heeft de verwerpingsbeslissing van de aanvraag om machtiging tot verblijf gemotiveerd aanvoerende dat uit het advies van de door de Dienst Vreemdelingenzaken aangestelde controle-geneesheer blijkt dat de behandeling ook in het buitenland kan verdergezet worden en XXX haar ouders nog heeft in het land van herkomst.

1. Dat aldus dient vastgesteld te worden dat uit de motivering dewelke de tegenpartij heeft aangevoerd tot staving van haar beslissing niet kan worden uitgemaakt welk land precies bedoeld wordt met 'het buitenland'. Dergelijke motivering is in strijd met de vereiste en de wil van de wetgever dat een individuele bestuurshandeling duidelijk, nauwkeurig en rechtsgeldig zou worden gemotiveerd (R.v.St. nr. 41.525, 11 januari 1993) nu ter zake enkel XXX als relevant voor XXX kan beschouwd worden.

2. Dat de beslissing waartegen (het) beroep evenmin enige duidelijke, nauwkeurige en rechtsgeldige motivering bevat nu vastgesteld dient te worden dat deze in geen enkele mate enige reden aangeeft op basis waarvan de door de Dienst Vreemdelingenzaken aangestelde controle-geneesheer, dewelke geen specialist blijkt te zijn in behandeling van brandwonden, gemeend heeft te kunnen afwijken van de verschillende medische certificaten en verklaringen dewelke zijn afgelegd geweest door Dr. A. VANDERKELEN, diensthoofd van het Brandwondencentrum te Neder-Over-Heembeek en als dusdanig een autoriteit inzake brandwonden dewelke heeft verklaard dat het moeilijk te denken is dat de nodige zorgen in XXX zouden kunnen verdergezet worden.

Dat de overheid er zich niet toe kan beperken een controle-arts aan te stellen dewelke volgens zijn eigen briefhoofd als werkingsterrein aanvoert : evaluatie menselijke schade, medico-legale expertise, openbare hygiëne en gezondheidseconomie terwijl de behandelende geneesheer, dewelke trouwens medische getuigschriften afgeleverd heeft, een specialist is in het medisch vakgebied waaronder de onderzochte persoon valt, in casu brandwonden. Dat de overheid evenzeer een expert in de betreffende materie had moeten aanstellen (R.v.St., nr. 67.703, 12/8/97). De beslissing dd 13/1/99 werd dan ook niet afdoende gemotiveerd (R.v.St., nr. 66.703, 10/6/1997).

3. Dat de beslissing waartegen beroep evenmin voldoet aan de vereiste motiveringsverplichting waar dient vastgesteld te worden dat uit voormelde beslissing in geen enkele mate blijkt waar dan wel in het buitenland de nodige verzorging zou kunnen worden verdergezet zodat controle noch weerlegging van dit standpunt feitelijk onmogelijk wordt gemaakt.

Het middel is gegrond.";

Overwegende dat in het kader van een "prima facie" onderzoek, eigen aan een schorsingsprocedure, het volstaat, vast te stellen dat het attest van 10 maart 1998 van de Raadsgeneesheer van de verwerende partij, vooreerst niet uitgaat van een geneesheer-specialist in het helen en verzorgen van zware brandwonden, in de tweede plaats niet aanduidt op welke elementen van het dossier de geneesheer zijn besluiten steunt; dat de uitdrukking in dit verband in de zin van "Ik heb het dossier bestudeerd", nietszeggend is, en in de derde plaats op het eerste gezicht een onvolledig overzicht geeft van de actuele en toekomstige medische behandelingen van het minderjarig kind, gelet op de rapporten van de behandelende geneesheer-specialist, die zich bevinden in het administratief dossier; dat tenslotte in het voorgelegde rapport, dat zeer summier is en oppervlakkig overkomt, niet wordt uitgelegd, wat de bedoeling is van de vraagstelling die dient te gebeuren bij "onze" ambassade in XXX en dat op het eerste gezicht het medisch onderzoek door deze deskundige vrij snel schijnt te zijn gebeurd, nu een beschrijving van de letsels en van de eventueel te volgen behandelingen niet wordt opgenomen in voormelde brief (stukken 77 en 78 van het administratief dossier van de verwerende partij); dat het eerste middel in die mate ernstig is;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, de verzoekende partij op goede gronden het volgende betoogt :

"1. Dat uit de feitelijkheden van het dossier komt vast te staan dat XXX ingevolge het ongeval met kokend water sinds geruime tijd, gespreid zelfs over meerdere jaren een zeer intensieve behandeling en verzorging heeft ondergaan zowel op medisch, kinesitherapeutisch als psychologisch gebied. Anderzijds is het niet voor ernstige bewisting vatbaar dat deze behandeling nog niet beëindigd is actueel en het van het grootste belang is dat deze in haar continuïteit kan worden verdergezet. Uit het medisch getuigschrift van Dr. VANDERKELEN dd 20/3/99

blijkt immers duidelijk dat operatieve ingrepen zullen dienen uitgevoerd te worden en dat de ernst van de verwondingen een verzorging zonder onderbreking vereist.

Tevens blijkt uit de verschillende medische getuigschriften van het diensthoofd van het Brandwondencentrum te Neder-Over-Heembeek dat deze van oordeel is dat een adekw(qu)ate en noodzakelijke verzorging niet zal kunnen verstrekt worden in XXX.

Er dient dan ook geconcludeerd te worden dat een verzending van XXX naar haar land van herkomst de gezondheid, zowel fysisch als psychisch, van XXX in gevaar brengt.

(...).";

Overwegende dat een dergelijk nadeel ernstig is en tevens moeilijk te herstellen;

3. Overwegende dat is voldaan aan de twee cumulatieve voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 13 januari 1999, tot verwerping van een aanvraag om machtiging tot verblijf, aan XXX, in zijn hoedanigheid van pleegvoogd van XXX, betekend op 29 januari 1999.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien juli 1900 negenennegentig, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.